

Чорт

Руданський Степан Васильович

Приглянувся ксьондз-добродій
До чужої жінки.
Що день божий посилає
Фіги та родзинки...

Посилає, все питає,
Коли згода буде.
Коли її чоловіка
Удома не буде...

Але жінка не [з] тих жінок:
Подарунки брала,
А ксьондзові усе-таки
Слова не давала...

Далі видить — треба дати,
Нічого робити!
Тільки собі замишляє
Ксьондза підголити...

Каже мужу. Муж навмисне
Зрання виїжджає,
А вона тут повну скриню
Сажі насипає...

Насипала, зачинила,
В печі розпалила
Та нібито на вечерю
Ксьондза запросила,

Ксьондз приходить, габіт з себе!..
Жарти починає...
Помаленьку-помаленьку —
Ба вже й обіймає...

Помаленьку-помаленьку —
Ба вже і за діло...
Аж тут раптом коло хати
Щось загуркотіло!..

«Ах, нещастя! — жінка каже,—
Кінець мого віка!
Чи ж не лихе притащило
Мого чоловіка!

Іскидайте живо шмаття,
Голі розбирайтесь,
Та от скриня коло лави,
У скриню ховайтесь!..»

Ксьондз скидає, й помагав
Сама господиня,
І в минуті з голим ксьондзом
Зачинилась скриня.

Входить в хату і господар,
Нібито не знає;
Стелиться собі на скрині
Та й спати лягає...

Лежить собі на тій скрині
Та й почав казати:
«А що, жінко, завтра, — каже, —
Тра скриню продати.

Коло нас тут недалеко
Торговиця буде.
Повезу її до лиха,
Може, куплять люди!»

«Нащо тобі продавати? —
Каже молодиця.—
Нехай собі буде вдома,
Може, пригодиться!»

«Пригодиться-пригодиться...
А знаєш мовчати?
Та ж не твоя, моя скриня!
Я хочу продати!»

І обоє господарі
Разом замовчали;
Замовчали, помирились
Та й позасипали...

Устав рано пан господар,
Коні запрягає,
Вивалює на віз скриню,
Коні поганяє.

Їде собі на ярмарок
Скриню продавати...
Але їде й пан з жоною
До костюлу, знати...

Оглядає та й питає:
«Що везеш, Іване?»
«Везу скриню, — Іван каже, —

В скрині чорта, пане!»

А тут пані обернулась
Та й панові каже:
«Poproś, duszko, tego chłopa,
Niechaj on pokaże» *

«А який то чорт у тебе?
Покажи, Іване!»
«Дайте хіба рублів копу,
То покажу, пане!»

Вилічив пан йому гроші,
Іван ізлізає,
Кладе гроші у кишеню,
Скриню відмикає.

Як вискочить ксьондз із сажі!
Боже, твоя воле!
Світу божого не бачить,
Біжить через поле!..

А тут пані у долоні:
«Ach, moje serduszko!
Popatrzaj się, popatrzaj się!
Jeszcze j samiec, duszko!» **

* Попроси, голубе, цього хлопа,
Хай покаже! (польськ.) — Ред.

** Ой, моє серденько!..
Подивися-подивися!
Ще й самець, голубе!.. (польськ.) — Ред.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/rudanskyi_stepan_vasyliovych/chort